

LA PORTA ESTRETA I EL CÀLCUL DE PROBABILITATS

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Ens anem fent grans i hem de començar a calcular si anem bé per entrar al Regne del cel. A l'evangeli d'avui, algú pregunta a Jesús: «Són pocs els qui se salven?». És una manera subtil de saber si ho fem bé i, a més, comparant-nos amb els altres, per veure qui ho fa millor.

Jesús, com sempre, gira la truita i el primer que ens diu, a nosaltres que estem tan tranquils, és que correuem. Mala cosa, ara que el pas dels anys ens fa caminar més lents. I la finalitat de la cursa és mirar d'entrar per una porta estreta. O sigui, no la certesa d'entrar-hi, sinó la probabilitat d'entrar-hi o no. Una porta estreta, d'entrada, vol dir menys. Vol dir que ens hem de desfer de moltes coses inútils i ens hem d'enfortir, per estar en forma i poder entrar-hi bé, amb totes aquelles actuacions que plauen Déu, especialment les que concernen els altres.

En la primera lectura d'avui, Isaïes ens alerta ja amb la primera frase: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments». Ens ve el dubte o la confiança, no hi ha terme mig.

Tot plegat ens recorda l'evangeli de l'home ric que surt en els tres sinòptics i només Mateu explicita que és jove. Allà compara la porta estreta amb el forat d'una agulla per on hi podria passar un camell més fàcilment que no un ric entrar al Regne de Déu. I la pregunta de l'auditori, com la nostra del començament, es fa sentir: «Si és així, qui pot salvar-se?». Si responem des de la lògica no sabrem què respondre. Si responem des de la confiança, recordarem que Jesús diu: «Allò que és impossible als homes, és possible a Déu».

Tots estem cridats a participar del Regne i cridats a ser apòstols, a evangelitzar, a proclamar l'amor de Déu als altres, perquè n'hem fet experiència pròpia. Quan Déu ens corregeix, com diu la segona lectura, és per estar més a punt d'ajudar els altres, per enfortir-los les mans i aplanar-los el camí, sabent que el veritable camí és Jesucrist, el Senyor.

No calculem si serem els primers o els darrers; no ens comparem amb els altres. No calculem de fer només allò que ens toca, ni presentem l'albarà que ho hem deixat tot, per rebre molt més aquí i tenir la vida eterna. Si som honrats, sabem que no hem deixat moltes coses de nosaltres mateixos que són obstacle per entrar per aquesta porta estreta.